

Ο ΠΙΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ
Ή Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗ;

ΑΚΑΡΔΟΣ

ΚΥΝΗΓΟΣ

Η ΠΟΡΦΥΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: ΒΙΒΛΙΟ 1

KRISTEN CICCARELLI

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Άκαρδος κυνηγός**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Heartless Hunter
Από τις Εκδόσεις Wednesday Books, Νέα Υόρκη 2024
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kristen Ciccarelli
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πηνελόπη Τριαδά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Kerri Resnick
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Sasha Viongradova
ΧΑΡΤΗΣ: Cartographybird Maps
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Kristen Ciccarelli, 2024
© Εικαστικών φόντου εξωφύλλου: 55th/Shutterstock: gold sparkles, backUp/
Shutterstock: fire sparks, atk work/Shutterstock
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2025

ISBN 978-618-01-5950-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | *Since 1979*

Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

KRISTEN CICCARELLI

ΑΚΑΡΔΟΣ
ΚΥΝΗΓΟΣ

Η ΠΟΡΦΥΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: ΒΙΒΛΙΟ 1

Μετάφραση: Πηνελόπη Τριαδά

ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΤΟΥΣ

Σύντροφοι! Μόνο μέσα από τον θάνατο του παλιού κόσμου μπορούμε να αποτρέψουμε την επιστροφή του κακού. Πρέπει να καταστρέψουμε αυτές τις μάγισσες και να διαλύσουμε τη μαγεία τους. Όλα επιτρέπονται για χάρη αυτού του υψηλού σκοπού: ελευθερία από την καταπίεσή τους.

Είθε το αίμα τους να λεκιάσει τους δρόμους για πάντα.

— ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΡΙΝΤ, Ο ΚΑΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΣΑΣ

ΑΧΑΝΗ ΒΟΡΕΙΑ ΝΕΡΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΟΤΑΝ Η ΦΡΟΥΡΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ υποπτευόταν ότι ένα κορίτσι είναι μάγισσα, της έβγαζε τα ρούχα και την έψαχνε για ουλές.

Κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης των Αδερφών Βασιλισσών, οι μάγισσες άφηναν ακάλυπτες τις ουλές μαγείας τους με περηφάνια και επιδείκνυαν τη δύναμή τους σαν να ήταν πολύτιμα δαχτυλίδια και μεταξωτά ρούχα. Οι ουλές σήμαιναν πλούτο και βαθμό και, πάνω απ' όλα, *μαγεία*.

Τώρα όποια τις έφερε ήταν κυνηγημένη.

Την τελευταία φορά που η Ρουν αντίκρισε τις ουλές μιας μάγισσας, ήταν πριν από δύο χρόνια, αφότου οι βασίλισσες μάγισσες δολοφονήθηκαν στα κρεβάτια τους και το αίμα του συμβουλίου τους πλημμύρισε τους δρόμους. Η Φρουρά του Αίματος πήρε τον έλεγχο της πόλης, και ξεκίνησαν οι εκκαθαρίσεις.

Ήταν ηλιοβασίλεμα όταν το πλήθος, που όλο και αυξανόταν, άρχισε να συγκεντρώνεται στο κέντρο της καλυμμένης με ομίχλη πόλης. Η Ρουν στεκόταν ανάμεσά τους, μην μπορώντας να διώξει από το μυαλό της τα διψασμένα, πυρετώδη βλέμματα γύρω της. Ο κόσμος ήθελε εκδίκηση. Ήθελε να την απολαύσει σαν πλούσιο κόκκινο κρασί.

Οι γλάροι έκρωζαν στον ουρανό καθώς η γριά μάγισσα ανέβαινε παραπατώντας τα σκαλοπάτια ως την εξέδρα εκκαθάρισης. Σε αντίθεση με κείνες που ακολούθησαν μετά, η γριά ούτε έκλαψε ούτε και ικέτησε για έλεος, αλλά συνάντησε τη

μοίρα της με στωικό βλέμμα. Ο Φρουρός του Αίματος έσκισε το ένα της μανίκι, αποκαλύπτοντας τις αποδείξεις των εγκλημάτων της: μοτίβα από ουλές κάλυπταν το αριστερό της μπράτσο, χαραγμένα σαν μια λεπτεπίλεπτη δαντέλα πάνω στο χρυσαφί της δέρμα.

Η Ρουν δεν μπόρεσε παρά να τα βρει όμορφα. Οι ουλές, κάποτε έμβλημα υψηλού κύρους, τώρα ήταν αδύνατο να κρυφτούν, καθιστώντας την ηλικιωμένη γυναίκα εύκολο θύμα για τους κυνηγούς μαγισσών.

Γι' αυτό η Ρουν δεν είχε κόψει ποτέ το δέρμα της.

Δεν είχε την πολυτέλεια να τους επιτρέψει να βρουν τις ουλές.

ΕΝΑ ΡΟΥΝ

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΣ: (ουσ.) η κατώτερη και πιο βασική κατηγορία μαγείας.

Τα Ξόρκια Αντικατοπτρισμού είναι απλές ψευδαισθήσεις που κρατούν για σύντομες περιόδους και απαιτούν ελάχιστο αίμα. Όσο πιο φρέσκο το αίμα, τόσο πιο δυνατή η μαγεία και τόσο πιο εύκολο το ξόρκι.

*— Από τους Κανόνες Μαγείας,
της Βασίλισσας Καλιντόρα της Γενναίας*

ΜΙΑ ΑΣΤΡΑΠΗ ΕΣΚΙΣΕ τον ουρανό καθώς η Ρουν Γούντερς διέσχισε το υγρό δάσος, με τα φυλλάματα των πεύκων ως ελάχιστη προστασία από τη βροχή. Η λάμψη του φαναριού της φώτιζε το μονοπάτι μπροστά, η επιφάνεια του οποίου ήταν διάσπαρτη από μπλεγμένες ρίζες και λακούβες με βρόχινο νερό.

Ήταν μια απαίσια νύχτα για ξόρκια. Η βροχή διαπότιζε τον μανδύα της, και η υγρασία ξέπλενε τα σημάδια της μαγείας που είχε σχεδιάσει στον καρπό της με αίμα. Έπρεπε να σχεδιάσει ξανά τα σύμβολα προτού η βροχή τα σβήσει τελείως, παίρνοντας τη μαγεία της μαζί τους.

Η ψευδαισθήση που είχε μεταμορφώσει τη Ρουν σε κάποια άλλη έπρεπε να κρατήσει ως τη στιγμή που θα ήταν βέβαιη ότι η Σεραφίν δε θα τη σκότωνε.

Ως πρώην σύμβουλος των Αδερφών Βασιλισσών, η Σεραφίν Όουκς ήταν μια πανίσχυρη μάγισσα. Και ύστερα από δύο χρόνια έρευνας, η Ρουν επιτέλους την είχε εντοπίσει. Και τώρα τι θα έβρισκε στην άκρη αυτής της δασώδους ερημιάς; Μια φίλη ή έναν εχθρό;

Η Ρουν δάγκωσε το χείλος της καθώς θυμήθηκε τα τελευταία λόγια της γιαγιάς της πριν από δύο χρόνια.

«Υποσχέσου μου ότι θα βρεις τη Σεραφίν Όουκς, γλυκιά μου. Θα σου πει όλα όσα δεν μπόρεσα εγώ».

Αφότου η Φρουρά του Αίματος συνέλαβε τη γιαγιά και την έσυρε έξω από το σπίτι, σχεδίασε με αίμα ένα Χ στην εξώπορτα, ανακοινώνοντας σε όλους ότι εκεί μέσα είχε βρεθεί ένας εχθρός της Καινούργιας Δημοκρατίας και θα οδηγούνταν προς εκκαθάριση.

Η ανάμνηση εκείνης της μέρας ήταν σαν μαχαιριά.

Η Ρουν ένιωθε το αίμα της να βουίζει από τη νευρικότητα καθώς συνέχιζε να προχωράει. Σαν την εισαγωγή ενός μουσικού κομματιού που γινόταν όλο και πιο δυνατή και πιο γρήγορη. Αν η Σεραφίν κατάφερνε να δει μέσα από την ψευδαίσθηση που κάλυπτε τη Ρουν προτού ακούσει όσα είχε να της πει, ίσως έδιωχνε τη Ρουν από το σπίτι της – ή, ακόμα χειρότερα, ίσως τη σκότωνε.

Επειδή, όπου πήγαινε η Ρουν Γούντερς, η φήμη, που με τόση προσοχή είχε δημιουργήσει, την ακολουθούσε.

Ήταν πληροφοριοδότη. Μισούσε τις μάγισσες. Η Καινούργια Δημοκρατία τη λάτρευε.

Η Ρουν ήταν το κορίτσι που πρόδωσε τη γιαγιά του.

Γι' αυτό απόψε είχε μεταμφιεστεί σε ηλικιωμένη γυρολόγο κι έσερνε πίσω της ένα μουλάρι φορτωμένο με καλούδια. Η μυρωδιά του βρεγμένου γαϊδουριού κρεμόταν στον αέρα, και το φορτίο της από κατσαρολικά έκανε θόρυβο σε κάθε βήμα του ζώου. Κάθε λεπτομέρεια είχε δημιουργηθεί από τη μαγεία στο αίμα της Ρουν και διατηρούνταν από τα σύμβολα που είχε σχεδιάσει στον καρπό της κι έδεναν το ξόρκι μαζί της.

Ήταν ένας Αντικατοπτρισμός – η πιο βασική κατηγορία μαγείας. Κι όμως, η Ρουν έπρεπε να επιστρατεύσει όλη της τη νοητική ενέργεια γι' αυτό. Ο πονοκέφαλος, που ήταν το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, βροντούσε ακόμη στους κροτάφους της.

Τα κλαδιά τραντάζονταν από τη βροχή. Αστραπές έσκιζαν τον ουρανό, φωτίζοντας το μικροσκοπικό αγροτόσπιτο που ήταν φωλιασμένο στην άκρη του γκρεμού, εκεί όπου τέλειωνε το δάσος. Τα παράθυρα έλαμπαν από το ζεστό φως της λάμπας, και από την καμινάδα η Ρουν μπορούσε να μυρίσει τον καπνό από τα ξύλα που καίγονταν.

Με τα σημάδια της μαγείας στον καρπό της να ξεθωριάζουν γρήγορα, η ψευδαισθηση τρεμούλιαζε γύρω της. Το ξόρκι έπρεπε να κρατήσει λίγο ακόμα.

Αφήνοντας κάτω το φανάρι της, η Ρουν έβγαλε το γυάλινο φιαλίδιο που έκρυβε στην τσέπη της και τράβηξε τον φελλό. Αδειάζοντας λίγο αίμα από το φιαλίδιο στο ακροδάχτυλό της, έφερε τον καρπό της κοντά στο φως της λάμπας και σχεδίασε ξανά τα σύμβολα, ενισχύοντάς τα. Το ένα άλλαξε την εμφάνισή της –γκριζάροντας τα μαλλιά της, ζαρώνοντας το δέρμα της, κάνοντας τους ώμους της κυρτούς–, ενώ το άλλο ενίσχυσε την ψευδαισθηση του μουλαριού δίπλα της.

Αμέσως μόλις τέλειωσε, το ξόρκι άρχισε να βροντάει στα αυτιά της, και γεύση αλατιού κάλυψε τη γλώσσα της. Η ψευδαισθηση επέστρεψε και πάλι ισχυρή, το δέσιμό της με τη Ρουν ενισχύθηκε, και ο πόνος στους κροτάφους της έγινε πιο αμειλικτος. Καταπίνοντας την αλμυρή ασάδα της μαγείας, τράβηξε την κουκούλα ώστε να καλύψει τα μαλλιά της, σφίγγοντας τα δόντια της για να αντέξει τον όλο και πιο έντονο πονοκέφαλο, και ύστερα σήκωσε το φανάρι της και βγήκε από το δάσος, συνελίζοντας στο μονοπάτι προς το σπίτι.

Οι μπότες της βυθίζονταν στη λάσπη. Η βροχή μαστίγωνε το πρόσωπό της.

Η καρδιά της βροντούσε τόσο δυνατά, ώστε ένωθε λες και θα πηδούσε έξω από το στήθος της.

Ότι κι αν συνέβαινε όταν θα άνοιγε εκείνη η πόρτα, τώρα ήταν στα χέρια των Αρχαίων. Αν η Σεραφίν ξεσκέπαζε τη μαγεία της και την καταριόταν να πεθάνει, η Ρουν θα το άξιζε. Κι αν έδειχνε έλεος...

Η Ρουν δάγκωσε το χείλος της, προσπαθώντας να μην ελπίζει.

Διασχίζοντας την αυλή, άκουσε το νευρικό χλιμίντρισμα ενός αλόγου από τον στάβλο. Μάλλον είχε τρομάξει από την καταγίδα. Όταν έφτασε στο σπίτι, βρήκε την εξώπορτα ήδη ανοιχτή κι ένα τρίγωνο χρυσαφένιου φωτός να ξεχύνεται στην αυλή.

Τα άκαμπτα δάχτυλά της τυλίχτηκαν γύρω από τον μπρούτζινο κρίκο του φαναριού της. Την περίμενε η Σεραφίν;

Κάποιες μάγισσες έβλεπαν κομμάτια του μέλλοντος – αν κι αυτή ήταν πλέον μια σπάνια, συχνά ασταθής ικανότητα. Καμία σχέση με τις ξεκάθαρες προφητείες των πανίσχυρων μαντισσών του παρελθόντος. Ίσως η Σεραφίν ήταν μια από αυτές.

Αυτή η σκέψη έκανε τη Ρουν να ισιώσει τους ώμους της και να πιέσει τον εαυτό της να προχωρήσει. Αν η Σεραφίν είχε προβλέψει αυτή τη συνάντηση, ήξερε ποια ήταν η Ρουν, όπως κι ότι ερχόταν.

Άλλος ένας λόγος για να τελειώνω με αυτό.

Αφήνοντας την ψευδαίσθηση του μουλαριού πίσω στην αυλή, διέσχισε το κατώφλι του σπιτιού. Δεν την περίμενε κανένας. Μια φωτιά ήταν έτοιμη να σβήσει στο τζάκι, με τα κάρβουνα να λάμπουν κόκκινα, κι επάνω στο τραπέζι βρισκόταν ένα πιάτο με φαγητό, με τον ζωμό να έχει πήξει λες και βρισκόταν πολλή ώρα εκεί. Η βροχή που έμπαινε από την ανοιχτή πόρτα μούσκευε το πέτρινο πάτωμα κάτω από τα πόδια της.

Η Ρουν συνοφρυώθηκε. «Είναι κανείς εδώ;»

Της απάντησε η σιωπή.

«Σεραφίν;»

Το σπίτι βόγκηξε στον ήχο του ονόματος της ιδιοκτήτριας του: τα δοκάρια έτριξαν πάνω από το κεφάλι της, και οι τοίχοι τραντάχτηκαν από τον άνεμο. Η Ρουν κοίταξε γύρω της, ψάχνοντας κάποιο σημάδι της γυναίκας που ζούσε εκεί. Το μικροσκοπικό σπίτι αποτελούνταν μόνο από ένα δωμάτιο, με μια κουζίνα στη μια γωνία κι ένα μικρό γραφείο στην άλλη.

«Κάπου εδώ πρέπει να είσαι...»

Μια προχειροφτιαγμένη ξύλινη σκάλα στο κέντρο του δωματίου οδηγούσε στη σοφίτα. Ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια της, η Ρουν έφτασε πάνω, όπου βρήκε ένα ξέστρωτο κρεβάτι και τρία αναμμένα κεριά στο χρώμα του μελιού που έσταζαν πάνω στις σανίδες του πατώματος. Κατέβηκε κάτω και κοίταξε στο πίσω μέρος του σπιτιού, το οποίο οδηγούσε σ' έναν άδειο κήπο.

Δεν υπήρχε κανένα ίχνος της Σεραφίν.

Το δέρμα της Ρουν άρχισε να μυρμηγκιάζει από την ανησυχία.

Πού είναι;

Το άλογο χλιμίντρισε ξανά στο βάθος.

Ο στάβλος. Φυσικά. Αν το ζώο είχε φοβηθεί, η Σεραφίν θα πήγε να το ηρεμήσει.

Με το φανάρι της στο χέρι και τον πονοκέφαλό της να εξακολουθεί να βροντάει μέσα στο κρανίο της, η Ρουν πέρασε ξανά το κατώφλι και βγήκε στη βροχή, αφήνοντας την πόρταμισάνοιχτη και παίρνοντας μαζί της και την ψευδαίσθηση του μουλαριού καθώς προχωρούσε. Η βροχή πιτσιλιζε τον καρπό της, και το ξόρκι τρεμούλιαζε γύρω της, παλεύοντας να κρατηθεί. Περιπατώντας βιαστικά, βρισκόταν στα μισά του δρόμου προς τον στάβλο, όταν αισθάνθηκε να πατάει κάτι με την μπότα της. Δυσκολευόταν να δει μέσα στο σκοτάδι και στην καταιγίδα, κι έτσι κάθισε στις φτέρνες της και ακούμπησε το φανάρι της στη λάσπη.

Ήταν ένα ρούχο.

Η Ρουν έπιασε το βρεγμένο ύφασμα. Αφού σηκώθηκε όρθια, μελέτησε το εύρημά της στο φως της λάμπας. Ήταν ένα απλό

μάλλινο φόρεμα εργασίας. Το είδος που θα φορούσε μια υπηρέτρια ενώ θα έτριβε πατώματα.

Μόνο που κάποιος είχε κόψει την πλάτη.

Γιατί να...

Κοίταξε το μονοπάτι και είδε ένα δεύτερο ρούχο. Σκύβοντας, ανακάλυψε ένα μάλλινο φόρεμα, καφετί από τη λάσπη. Επίσης κομμένο στην πλάτη. Όχι, σκέφτηκε η Ρουν, με τα μουσκεμένα από τη βροχή δάχτυλά της να ξεετάζουν τις ξεφτισμένες άκρες. *Όχι κομμένο.*

Σκισμένο.

Το στομάχι της σφίχτηκε.

Με τον καρπό της τόσο εκτεθειμένο στις καιρικές συνθήκες, η βροχή έσβησε τελείως τα σημάδια της μαγείας, και η ψευδαισθηση χάθηκε. Μαζί της χάθηκε και ο πονοκέφαλός της. Πριν προλάβει να διορθώσει τα σημάδια, σηκώθηκε ένας δυνατός άνεμος, γρυλίζοντας σαν οργισμένος λύκος.

ΜΠΑΜ!

Η πόρτα του σπιτιού της Σεραφίν έκλεισε με δύναμη.

Η Ρουν άφησε το μάλλινο φόρεμα να πέσει και στράφηκε προς την πόρτα, με την ανάσα της να σκαλώνει στον λαιμό της. Κλειστή όπως ήταν, η πόρτα της έδινε τώρα τη δυνατότητα να δει το ματωμένο Χ που ήταν σχεδιασμένο από τη μια γωνία ως την άλλη πάνω στην ξύλινη επιφάνειά της.

Το σημάδι της Φρουράς του Αίματος.

Η Σεραφίν δεν ήταν στον στάβλο για να ηρεμήσει το άλογό της. Την είχαν βρει οι στρατιώτες, την είχαν γδύσει και την είχαν πάρει μαζί τους.

Η πιο παλιά φίλη της γιαγιάς βρισκόταν στα χέρια της Φρουράς του Αίματος – το πιο επικίνδυνο μέρος στο οποίο θα μπορούσε να βρεθεί μια μάγισσα.

ΕΧΘΡΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΡΑΣΤΕΣ ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΜΑΓΙΣΣΑ ΚΙ ΕΝΑΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΜΑΓΙΣΣΩΝ ΕΡΩΤΕΥΟΝΤΑΙ...

Τη νύχτα που η ζωή της Ρουν άλλαξε για πάντα, το αίμα κυλούσε στους δρόμους. Τώρα, έπειτα από μια ολέθρια επανάσταση, οι άλλοτε πανίσχυρες μάγισσες διώκονται λόγω της μαγείας τους, και η Ρουν πρέπει να κρύψει αυτό που είναι.

Ενώ τη μέρα παίζει τον ρόλο της νεαρής βαρετής κοσμικής, η Ρουν περνάει τις νύχτες της ως Πορφυρή Πεταλούδα, σώζοντας άλλες μάγισσες από την εκκαθάριση. Όταν μια διάσωση πηγαίνει στραβά, αποφασίζει να παραπλανήσει τους κυνηγούς μαγισσών και να αποκτήσει τις πληροφορίες που χρειάζεται απεγνωσμένα φλερτάροντας τον όμορφο λοχαγό της Φρουράς του Αίματος. Ο Γκίντεον Σαρπ είναι ένας διαβόητος και ανελήθτος κυνηγός μαγισσών, πιστός στην επανάσταση, και, πολύ αργά, η Ρουν συνειδητοποιεί ότι έχει αρχίσει να τον ερωτεύεται.

Ο Γκίντεον μισεί τη χλιδή και τη ρηχότητα που εκπροσωπεί η Ρουν, αλλά όταν μαθαίνει ότι η Πορφυρή Πεταλούδα χρησιμοποιεί τα εμπορικά πλοία της Ρουν για να φυγαδεύσει μάγισσες από την Καινούργια Δημοκρατία, εισχωρεί στους κοινωνικούς της κύκλους με τη δικαιολογία ότι τη φλερτάρει. Σύντομα συνειδητοποιεί ότι κάτω από την ομορφιά και το προσωπείο της κοσμικής υπάρχει μια πανέξυπνη και τρυφερή γυναίκα που φαίνεται να είναι το κατάλληλο ταίρι για κείνον. Αλλά τι γίνεται αν είναι η μάγισσα που κυνηγάει;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

Από 14 ετών

ISBN: 978-618-01-5950-6

ΚΩΔ. ΠΡΩΤΗΣ, 28184